

Selv i gråvejr er Lake Louise en imponerende størrelse. Måske fordi der ikke var andre turister til at fjerne fokus.

Banff National Park

Grafik: Mikkel Petersen

Banff National Park,

Banff National Park, Canadas ældste nationalpark, blev oprettet i 1885 for at beskytte de varme kilder, som tre unge mænd opdagede, da de to år tidligere ledte efter guld. I dag er parken på 6641 kvadratkilometer (lidt mindre end Sjælland) og består også af den verdensberømte Lake Louise. **Parken nås** nemmest ved at flyve til Vancouver og derfra tage et mindre fly eller leje en bil. Man kan også flyve til Seattle i USA.

www.lakelouise.com
www.morainelake.com

Lake Moraine såvel som Lake Louise er et absolut must, hvis man alligevel befinder sig i det sydvestlige Canada.

Kun i New Zealand og Norge har jeg oplevet så grønt vand i en bjergsø. Lake Moraine er en fryd for øjet. Men den skal opleves med egne øjne, før man fatter dens skønhed.

Lille spejl på søen dér ...

● De fortryllende søer i den canadiske nationalpark Banff hører til blandt verdens smukkeste

Det var egentlig bjørnene, vi kom for at observere i Banff National Park i det sydvestlige Canada. Men det var uden tvivl de magiske søer, der efterlod det mest betydelige indtryk.

Da vi ankommer til flækken Lake Louise ved søen af samme navn, har tunge, gavmilde skyer fulgt os i flere dage op gennem det nordlige USA og ind i hjertet af Canadas ældste nationalpark. Og de hænger da også over os som aldrende, dystre gardiner, da vi en sen eftermiddag vandrer mutters alene op mod søen, der grangiveligt er opkaldt efter den britiske dronning Victorias datter.

Oprindelig hed søen Lake Emerald - Smaragdsøen - hvilket er et yderst passende navn med dens inciterende turkise nuancer. Den første hvide mand, der kunne suge dette sofastykke af et scenarie helt ned i mellemgulvet, var landmåleren Tom Wilson, der i 1882 døbte den Lake Emerald. Indtil da havde lokale indianere kaldt den "Søen med de få fisk".

Vi ser da heller ingen fisk, mens vi spejder ud over det næsten spejlblanke vand, hvor knaldrøde kanoer er linet op i stedet for gummibåde, som Birthe Kjær sikkert havde foretrukket. Denne dag er kanoledningen lukket. Og tak for det. En timepris på 250 kroner er i overkanten, selv om vandkanten er i særklasse.

At kigge koster heldigvis ikke noget, så vi tager for os af retterne, inden himlen igen begynder at lege bruseniche. Vi går tilbage til byens centrale parkeringsplads, hvor vi efter en øl på den lokale, halvtomme bar tilbringer endnu en nat på forsædet af vores lejede japaner-øse.

Da vi slår øjnene op, er vores rygge radbrækkede. Men skyerne er stort set

pist væk. Derfor sløjfer vi morgenmaden og iler mod Lake Moraine et kvarters kørsel væk. Til trods for bundter af japanere nær ved søens parkeringsområde er det svært at få armene ned fra den blå himmel her i knap to kilometers højde.

Ren verdensklasse

Omkring bredden er flere turistgrupper i gang med at få forklaret, hvordan Rocky Mountains opstod for 160 millioner år siden, eller hvordan lyset bryder gennem gletsjervandets efterladte stenpartikler og giver vandet sin særprægede farve. Interessant, bestemt, men vi vælger at skippe geologitimen og i stedet kravle og krybe op på en stenet forhøjning, hvor stilheden hersker, og luften føles renere end nogensinde i vores hårdt prøvede lunger.

Her er helt tyst. Bomstille. Eneste lyd kommer fra et nysgerrigt egern, der piler hen over småstenene, som engang er blevet drysset ned på dette bakkedrag af gletsjere på frem- eller tilbagemarch.

Udsigten er spektakulær. Ærefrygt-indgydende. Spejlingen er perfekt, og hver eneste bjergtop kan nyde sit eget umådeligt smukke ansigt i søens grønne vandspejl. Min rejsefælle, der er bosat i Norge og særdeles vant til spektakulære naturattraktioner, må give sig. Lake Louise og Lake Moraine er i særklasse. Faktisk verdensklasse, og det er et ord, jeg ellers sjældent tager i min mund.

Af Simon Staun
sim@fyens.dk

Klatrer man op på et bakkedrag, får man hele det storladne scenarie for sig selv.